

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-07-000 836
Бања Лука, 18.9.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Драгослава Лукића, као предсједника вијећа, Петра Бајића и Јанка Нинића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца М. Б. из М., ул..., кога заступа Н. Р. адвокат из З., против туженог А.Д. К. из М. кога заступа О. И. адвокат из В., ради поништења одлуке о избору и именовању директора туженог, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 014-0-Гж-07-000 302 од 19.7.2007. године, на сједници одржаној 18.9.2009. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Власеници број 092-0-П-06-000 034 од 06.4.2007. године одбијен је тужбени захтјев тужиоца М. Б. из М. којим је тражио да се поништи одлука Надзорног одбора туженог А.Д. К. из М., број 1/14-VII-4-НО/06 од 07.4.2006. године о избору и именовању С. С. из М. за директора туженог и да се тужени обавезе да Надзорни одбор од преосталих кандидата који су учествовали на јавном конкурс за избор и именовање директора туженог, објављеног у „Службеном гласнику РС“ број 21/06 од 10.3.2006. и дневном листу „Глас српске“ од 08.3.2006. године, а који испуњавају опште и посебне услове по Закону о јавним предузећима, нормативним актима туженог, статута и одлуке о условима, стандардима и критеријима на избор директора прописане јавним конкурсном, изврши избор и именовање једног од кандидата за директора туженог и да одлуку о избору и именовању објави у „Службеном гласнику РС“ уз накнаду трошкова спора, све у року од 15 дана од правоснажности пресуде под пријетњом извршења (став 1). Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове спора у износу од 1.125,00 КМ, у року од 15 дана, по правоснажности пресуде под пријетњом извршења (став 2).

Другостепеном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 014-0-Гж-07-000 302 од 19.7.2007. године жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужилац ревизијом побија другостепену пресуду због повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да

се побијана пресуда преиначи, тако што ће се удовољити тужбеном захтјеву или укинути и предмет вратити другостепеном суду на поновно суђење.

Тужени је у одговору на ревизију тужиоца оспорио наводе ревизије и предложио да се иста одбије.

Тужбом се тражи поништење одлуке Надзорног одбора туженог, ближе назначене у изреци првостепене пресуде, као и обавезивање наведеног органа туженог да од преосталих кандидата који су учествовали на јавном конкурс за избор директора туженог изврши поновни избор директора туженог и да се таква одлука објави у „Службеном гласнику РС“.

Надзорни одбор туженог је, према утврђеном чињеничном стању донио одлуку о расписивању јавног конкурса број 02/4-V-НО/06 од 22.02.2006. године за избор и именовање директора туженог, који је објављен у „Сл. гласнику РС“ од 10.3.2006. године и дневном листу „Глас српске“ од 08.3.2006. године. Поред општих услова за то радно мјесто, конкурсом су предвиђени и посебни услови и то: „висока стручна спрема (7 степен) грађевинског, машинско, економском и правног смјера; најмање 4 (четри) године радног искуства на руководећим пословима у предузећу сродне дјелатности; виша стручна спрема (6 степен) грађевинског, машинског, економског и правног смјера; најмање 6 (шест) година радног искуства на руководним пословима у предузећу сродне дјелатности; доказане резултате и успјеси на ранијим пословима и да кандидати поднесу писмене изјаве о непостојању сукоба интереса по члану 5. и 13. Закона о сукобу интереса („Службени гласник РС“ број 34/02) и члана 13. Закона о јавним предузећима („Службени гласник РС“ број 75/04). Да су се тужилац и Слободан Сушић пријавили на наведени јавни конкурс као једини кандидати. По истеку рока за пријављивање кандидата по наведеном јавном конкурс чланови Управног одбора су дана 07.4.2006. године обавили разговор са оба кандидата, а затим извршили њихово бодовање и сачинили ранг листу рангирања кандидата. Тада су донијели одлуку да се кандидат С. С. са укупно 25 бодова изабере за директора туженог, а која је ранг листа објављена у „Службеном гласник РС“ од 17.4.2006. године. Тужилац је против наведене одлуке Надзорног одбора благовремено поднио приговор „због тога што је повријеђена процедура избора кандидата, оцјењивања стручне способности кандидата, испуњавања услова конкурса од изабраног кандидата, те да је поступак проведен с великом пристрасношћу и фаворизовањем једног кандидата, а дискриминацијом другог кандидата“. Надзорни одбор тужене је 26.4.2006. године писмено обавијестио тужиоца „да су испоштоване законске и људске норме приликом избора директора туженог што је тужилац приликом давања интервјуа – разговора то лично потврдио“, па је због тога његов приговор одбијен.

Првостепени суд је закључио да је поступак и избор након расписивања јавног конкурса кандидата за директора туженог проведен по Закону о јавним предузећима и статутом туженог и да изабрани кандидат С. С. испуњава опште и посебне услове јер „да има више од 4 године радног искуства на руководећим радним мјестима, а што да је утврђено на основу рјешења Министарства...., Одсјек у М. број У-37-4/403 од 30.8.1995. године, по којем је распоређен за руководиоца сектора гријања у Јавном предузећу за комуналне услуге у М., а затим на основу рјешења о његовом пријему у радни однос на неодређено

вријеме на радно мјесто руководиоца централног гријања у наведеном предузећу, број 20-1/96 од 31.10.1996. године, као и на основу уговора о раду на неодређено вријеме број 92-4/02 од 28.02.2002. године, кога је закључио са туженим предузећем и да према фотокопији радничке књижице има 20 година и 9 мјесеци уписаног радног стажа од којег више од 9 година радног стажа у туженом предузећу. Такође да је из љекарског увјерења о здравственој способности С. С. које је издато од стране здравствене установе ДЗ С. Н. из М. од 23.3.2006. године видљиво да је исти здравствено способан за рад“. Зато је првостепени суд одбио тужбени захтјев тужиоца.

Другостепени суд је указао на то да законитост побијане одлуке није доведена у питање жалбеним тврдњама тужиоца да је првостепени суд повриједио одредбе парничног поступка због тога што је дозволио туженом да на главној расправи предлаже и изводи доказе које није предлагао на припремном рочишту. Да се увидом у записник са главне расправе одржане 06.3.2007. године види да је првостепени суд извршио увид у писмену документацију са којом су странке располагале што је у складу са одредбама Закона о парничном поступку и стога да не стоје наводи жалбе тужиоца да је супротно одредби чл. 102. ст. 2. Закона о парничном поступку туженом дозвољено предлагање и извођење доказа. Такође да су неосновани наводи жалбе тужиоца и на повреду поступка везане за саслушање свједока, који су детаљно испитани и странкама је дата могућност да свједоцима постављају питања и стављају приговоре, па због тога да тужиоцу није ускраћено право на правично суђење. Исто тако да су неосновани наводи жалбе тужиоца којом се побија исправност првостепене пресуде у вези са датим разлозима, јер да из материјалних доказа и исказа саслушаних свједока произилази да изабрани кандидат С. С. испуњава посебне услове по расписаном конкурсном од 10.3.2006. године, да је имао најмање 4 године радног искуства на руководећим мјестима. Зато је другостепени суд жалбу тужиоца одбио као неосновану и првостепену пресуду потврдио.

Одлуке нижестепених судова су правилне и законите.

Тужилац у ревизији указује на повреду одредаба парничног поступка учињене од првостепеног суда који да је на главној расправи одржаној 06.3.2007. године дозволио туженом предлагање и извођење доказа који нису предложени на одржаном припремном рочишту.

Супротно тврдњама ревизије тужиоца из садржине записника са припремног рочишта одржаног код првостепеног суда 12.12.2006. године на којем је суд донио одлуку о заказивању главне расправе за дан 24. 01. 2007. године као и одлуку да ће се извести сви докази који су предложени код тужиоца у тужби и туженог у одговору на тужбу, као и садржине записника са одржане главне расправе дана 24.01.2007. године и 06.3.2007. године, произилази да су изведени докази од туженог који се односе на правилност и законитост избора С. С. за директора туженог, дакле, првостепени суд је дозволио туженом извођење материјалних доказа који су од одлучног значаја за одлуку о спору, је ли по расписаном конкурсном за избор директора туженог поступак законито проведен.

Према томе, нижестепени судови нису учинили повреде одредаба парничног поступка из чл. 7. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број: 58/03 до 63/07, у даљем тексту: ЗПП), по којој су странке дужне да изнесу све чињенице на којима заснивају своје захтјеве и да изведу доказе којима се утврђују те чињенице, нити је учињена повреда одредаба парничног поступка из члана 102. ст. 2. ЗПП, јер супротно наводима тужиоца првостепени суд на главној расправи није извео доказе које парничне странке нису предложиле на одржаном припремном рочишту.

Остали приговори ревизије: да суд није могао цијенити доказе који нису били приложени уз пријаву на конкурс, а који нису разматрани на сједници Надзорног одбора, нити су били предмет конкурса; да се свједоцима члановима Надзорног одбора не доказује испуњавање услова конкурса већ приложеним материјалним доказима, које су судови неправилно и нетачно цијенили, као и да је нетачна констатација суда да је изјавио да је поступак око избора за директора туженог протекао фер и коректно, односе се на правилност утврђеног чињеничног стања, што у смислу одредби чл. 240. ЗПП није ревизијски разлог.

Материјално право није погрешно примјењено на штету тужиоца када је одбијен са тужбеним захтјевом.

Из чињеница које су нижестепени судови правилно утврдили, произилази да је С. С. по расписаном јавном конкурс за избор за директора туженог, у којем су предвиђени општи и посебни услови, испуњавао како опште, тако и посебне услове предвиђене у конкурс и да је у односу на тужиоца који је такође испуњавао оба услова од стране Надзорног одбора туженог оцјењен са више бодова, те га предложио за директора туженог.

Другостепена пресуда, према томе, нема недостатака на које се указује у ревизији тужиоца, односно на које овај суд пази по службеној дужности. Из тих разлога, а на основу члана 248. у вези са чл. 241. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Драгослав Лукић